

ชาวสังขละฯ ตั้งความหวังแผ่รอนเป็นจริง บูรณะสะพานมอญช่วยสัญจรไปได้สะดวก

สะพานมอญเป็นสะพานโบราณที่ยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่ตำบลสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นที่รู้จักในนาม "สะพานมิตรภาพไทย-พม่า" เพราะเชื่อมระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า

สะพานมอญหรือ สะพานอุตตมานุสรณ์ นอกจะเป็นสะพานไม้ที่ยาวที่สุดในประเทศไทยแล้ว ยังเป็นสะพานที่ยาวเป็นอันดับสองของโลก ที่มีความยาวถึง 850 เมตร อยู่ในพื้นที่ อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี โดยเมื่อ

บ้าน หมู่ที่ 2 ต.หนองลู พร้อมด้วยชาวบ้าน ประมาณ 4-5 คน ได้เดินทางเข้ามาขึงตัวสะพาน น้ำป่าพัดมาอย่างรุนแรง ตัวสะพานเกิดอาการ โยกเขย ด่างพากันวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องสถานการณ์ของสภาพตัวสะพาน และนาที่นั้น แพหลาย

หลังที่ถูกติดกับตัวสะพาน ได้หลุดลอยไปกับกระแสน้ำที่เชี่ยวกราก ผู้ใหญ่บ้านและพวกต่างตะโกนร้องเสียงหลง ด่างพากันวิ่งกรูกลับออกมาจากตัวสะพานอย่างไม่คิดชีวิต ทั้งแรงดึงของตัวแพที่ถูกติดกับค่อม่อ สะพาน บวกกับความแรงของกระแส น้ำ เสาของสะพานไม้ ไม่สามารถทนได้ จึงพังถล่มลงมาขาดออกจาก

ปี 2529 “หลวงพ่อดูตมะ” พระเกจิอาจารย์ชื่อดังหรือ พระราชอุดมมงคล อุดิธเจ้าอาวาสวัดวังแก้วเวการามที่ละสังขารไปแล้ว ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของชาวไทยรามัญ เป็นผู้ที่มีองค์ความรู้และความชำนาญของประชาชนทั้ง 2 ฝ่ายแม่ไก่แม่ไก่ของกาเหว่า หลังจากได้มีการสร้างเขื่อนวชิราลงกรณ์ การดำเนินชีวิตของชาวบ้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก ในการข้ามแม่น้ำของกาเหว่าไปมาหาสู่กันไม่เว้นแต่ละวัน จึงได้สร้างสะพานไม้ข้ามมาเชื่อมต่อระหว่างชุมชนชาวมอญบ้านวังกะ ข้ามแม่ไก่ของกาเหว่าไปยังในตัว อ.สังขละบุรี โดยมีชาวบ้านได้ร่วมแรงร่วมใจกันด้วยความสามัคคีของชาวบ้าน ใช้เวลาเพียงแค่ปีเดียวก็สำเร็จลงได้ ทำให้สะพานไม้แห่งนี้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกกว่า 20 ปี

สะพานมอญ ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ช่วยสร้างอาชีพสร้างรายได้ทั้งเด็กและพ่อค้าแม่ขายในพื้นที่รวมถึงผู้ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานทำมาหากินในแผ่นดินแห่งนี้ แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นเมื่อ 28 กรกฎาคม ปีที่ผ่านมา ฝนได้ตกลงมาอย่างหนักต่อเนื่องหลายวัน น้ำป่าที่ไหลหลากลงมาได้พัดพาสะพานและเสาไม้จำนวนมหาศาล มาติดที่บริเวณเสาข้ามตัวสะพานไม้ ส่งผลให้ปิดทางน้ำที่ไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำเขื่อนวชิราลงกรณ์ไม่สะดวก ในเวลาประมาณ 18.00 น. เสา ก่อนที่เสาข้ามตัวสะพานจะหักโค่นลง น.ส.รัชนี จำปีขาว ผู้ใหญ่

บ้าน หมู่ที่ 2 ต.หนองลู พร้อมด้วยชาวบ้าน ประมาณ 4-5 คน ได้เดินทางเข้ามาขึงตัวสะพาน น้ำป่าพัดมาอย่างรุนแรง ตัวสะพานเกิดอาการ โยกเขย ด่างพากันวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องสถานการณ์ของสภาพตัวสะพาน และนาที่นั้น แพหลายหลังที่ถูกติดกับตัวสะพาน ได้หลุดลอยไปกับกระแสน้ำที่เชี่ยวกราก ผู้ใหญ่บ้านและพวกต่างตะโกนร้องเสียงหลง ด่างพากันวิ่งกรูกลับออกมาจากตัวสะพานอย่างไม่คิดชีวิต ทั้งแรงดึงของตัวแพที่ถูกติดกับค่อม่อ สะพาน บวกกับความแรงของกระแส น้ำ เสาของสะพานไม้ ไม่สามารถทนได้ จึงพังถล่มลงมาขาดออกจาก

กันเป็นสองท่อนเป็นระยะห่างกว่า 60 เมตร สร้างความเศร้าโศกเสียใจให้กับชาวไทยเชื้อสายมอญ และประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ อ.สังขละบุรี รวมถึงคนไทยทั่วทั้งประเทศในเวลาต่อมา ส่งผลให้ชาวบ้านต้องข้ามแม่ไก่ไปทำงานในตัวอำเภอสังขละบุรี ได้รับความเดือดร้อน พระมหาสุชาติ สิริปัญโญ เจ้าอาวาสวัดวังแก้วเวการาม องค์ปัจจุบัน มีความคิดสร้างสะพานลูกบวบไม้ไผ่ขึ้นมา จึงมีโครงการ “หนึ่งคนหนึ่งลำไม้ไผ่” ขึ้น เพื่อสร้างสะพานลูกบวบไม้ไผ่นานกับสะพานไม้ ชาวบ้านจึงพร้อมใจกันไปหาไม้ไผ่มาบางคนหาามากกว่าคนละลำ และสามารถสร้างสะพานลูกบวบขึ้นมาทดแทนได้ในเวลาเพียงแค่ 7 วัน

จากการที่สะพานมอญได้หักโค่นลง ภาคเอกชน และประชาชนพร้อมด้วยนักท่องเที่ยวยุบรวมกันบริจาคเงิน เพื่อเป็นการสมทบทุนบูรณะซ่อมสะพานไม้ให้กลับคืนมาดังเดิม โดยสำนักงาน กองสลากกินแบ่งรัฐบาลได้มอบเงินจำนวน 5 ล้านบาท ธนาคารไทยพาณิชย์ มอบเงินให้อีก 2 ล้านบาทรวมเป็นเงิน 7 ล้านบาท นอกจากนี้ จังหวัดกาญจนบุรียังได้เปิดบัญชีธนาคารเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมบริจาคเงินเข้ามาอีกจำนวนหนึ่ง

ชาวบ้าน ส่วนทางวัดวังกวีเวการาม ก็ได้รับบริจาคเข้ามาอีก สะพาน ประมาณ 3.5 ล้านบาทเศษ รวมแล้วมีเพื่อซ่อมอาคาร สร้างสะพานดังกล่าว ประมาณ 10.5 ล้านบาท 7 เดือนผ่านไป ยังไม่มีการบูรณะซ่อมแซมสะพาน พหลสาย ชาวสังขละบุรีเริ่มเกิดความไม่สบายใจ ประชาชน ได้หลุด เริ่มสงสัยและเริ่มถามว่าเงินที่ได้รับบริจาคอยู่กับ ใครใครรับผิดชอบเหตุใดการซ่อมแซมสะพานจึง ล่าช้า

ด้าน นายปกรณ์ น้อยเกตุ นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลวังสะ บอกว่า ทราบว่าทาง จังหวัด จะใช้วิธีการซ่อมบูรณะสะพานด้วยการจ้างเหมา หากเป็นเช่นนั้นจริงก็จะทำให้การดำเนินการล่าช้าไปอีก จะด้วยประการใดก็ตาม เชื่อว่าทางวัดวังกวีเวการาม ซึ่งมีอุปการณและเครื่องมือพร้อม อยู่แล้วสามารถระดมกำลังชาวบ้านมาช่วยกันซ่อมแซมบูรณะเองได้ และใช้เวลาไม่นาน เพราะ

ชาวบ้านในพื้นที่ต่างเคยมีประสบการณ์และผ่าน การซ่อมบำรุงสะพานมาแล้วทั้งนี้ที่สำคัญสะพาน แห่งนี้เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของชาวสังขละบุรี ไปแล้ว

ล่าสุดคณะกรรมการซ่อมบูรณะสะพาน อุดมมานุสรณ์ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วน จังหวัดกาญจนบุรี โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด

กาญจนบุรี ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกาญจนบุรี พระมหาสุชาติ สิริปัญโญ เจ้าอาวาสวัดวังกวีเวการาม นายอำเภอสังขละบุรี และผู้เกี่ยวข้องได้เรียกประชุม ณ ศาลากลาง จังหวัดกาญจนบุรี โดยมี นายกาศพล แก้วประพาฬ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี เป็นประธานคณะกรรมการซ่อมบูรณะสะพาน อุดมมานุสรณ์ เป็นประธาน โดยได้นำเอกสาร การประเมินราคาก่อสร้าง ซึ่งได้สรุปค่าใช้จ่ายไว้ทั้งสิ้น จำนวน 18,420,000.00 บาท ขณะที่งบประมาณที่ทางจังหวัดกาญจนบุรี ได้รับบริจาคมาประมาณ 7 ล้านบาท รวมทั้งวัดวังกวีเวการามอีกประมาณ 3.5 ล้านบาท ยังขาดงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างประมาณ 6.5 ล้านบาท ซึ่งในที่ประชุมได้ลงความเห็นในการซ่อมแซม ว่า จะเหมาจ้างค่าแรง โดยทางจังหวัดกาญจนบุรี จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ทั้งหมดให้ ส่วนอีกแนวทางหนึ่ง เปิดประมูลผู้รับเหมาให้รับดำเนินการไปทั้งหมด โดยเริ่มสร้างเท่าที่มีงบประมาณ และค่อยขอลิในการสร้างไปเรื่อย ๆ สำหรับไม้ที่ใช้ส่วนใหญ่จะใช้ไม้แฉงและไม้ตะเคียนในการซ่อมแซม เสริมเสาตอม่อให้มากขึ้นกว่าเดิม พร้อมทั้งเพิ่มกล่องทิ้งหิน (Gabion Box) เพื่อเสริมความแข็งแรง โดยทั้งสองทางเลือกคงต้องส่งให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ขณะที่การซ่อมแซมตามที่คณะกรรมการกำหนดแนวทาง ยังมีปัญหาในเรื่องที่มาของไม้แฉงและไม้ตะเคียนว่าจะได้มาจากที่ใด รวมถึงงบประมาณที่ยังขาดอีกกว่า 6.5 ล้านบาท ต้องรออีก 2 หน่วยงานที่จะหยิบยื่นมือเข้ามาช่วย ซึ่งยังไม่แน่อนว่าจะได้หรือไม่ โดยทางออกสุดท้ายคือการรับบริจาคจากบุคคลทั่วไป ขณะที่คณะกรรมการในที่ประชุมได้ลงความเห็นว่าจะสามารถเริ่มดำเนินการซ่อมได้ในเดือนมีนาคมนี้ ซึ่งต้องรอไปอีกประมาณ 4 เดือน จึงจะเสร็จ

ยังไม่รู้แน่ๆ จะสรุปวันลงมือซ่อมสร้างได้ตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ได้หรือไม่?...เชื่อว่า...คงไม่ต้องรอให้ “สะพานลูกบวบไม้ไผ่” หมดสภาพลงก่อน...เพราะมีอายุใช้งานได้อีกไม่ถึงปี....!!